

KAMPERPOORT Eén iemand binnen een gezin dat over grenzen hulpverlenerseilandjes heen kijkt

Gezinscoach nu al geslaagde proef

Ze is de eerste gezinscoach van Zwolle. Nadia Laroes houdt in de Zwolse wijk Kamperpoort de vinger aan de pols. Ze is tot oktober 'proefkonijn'.

door **Janine Stougie**

Ze gaat niets over individuele gevallen zeggen. En al helemaal niets over de probleemgezinnen die jarenlang voor gedoe zorgden in de Kamperpoort en nu ondergedoken zijn, omdat enkele mannelijke leden verdacht worden van de schietpartij op de Thomas a Kempisstraat, waarbij een 17-jarige Zwollenaar levensgevaarlijk gewond is geraakt.

Nadia Laroes' werk als gezinscoach is gebaseerd op vertrouwen. „En wordt gegeven puur op vrijwillige basis. Als mensen niet willen dan kunnen we ze niet dwingen”, zet Laroes de piketpaaltjes uit.

Ze is de eerste en tot nu toe enige gezinscoach in Zwolle. Sinds eind september werkt ze in de Kamperpoort. Het experiment duurt een jaar, maar maatschappelijke dienstverlening De Kern, waar ze bij in dienst is, heeft inmiddels al geconstateerd dat haar werk een onmisbare schakel is in de kwetsbare herstructureringswijk. De Kern is overigens niet de enige. De wijkagent heeft al laten weten dat hij de tijd vrees nadat Laroes' contract afloopt. Al na een paar maanden blijkt dat de aanwezigheid van een gezinscoach werkt.

Laroes kijkt over de grenzen heen.

Nadia Laroes: „Er zijn wijken en buurten waar mensen meer zorg nodig hebben dan ergens anders. Daar kun je maar beter eerlijk over zijn. De wereld is voor veel mensen te complex.
foto Frans Paalman

Ze dwingt hulpverleners om van hun eigen eilandjes te komen. Ze is degene die weet wat er gebeurt binnen een gezin en aan wie en wat zo'n gezin het meeste behoefte heeft.

„Er zijn gezinnen waar een heel peloton hulpverleners over de vloer komt. Dat werkt meestal contraproductief. Houd het in één hand en achter de schermen regel

je wie verantwoordelijk is voor wat.”

Ze maakt deel uit van het zogeheten Ok-Team, dat de Kamperpoort wekelijks tegen het licht houdt. De club bestaat uit een gevarieerd gezelschap van mensen van woningcorporaties, gemeente, politie en maatschappelijk werk. „De kracht van het team is dat we optimaal ge-

bruik maken van elkaars kwaliteiten. Er zijn korte lijntjes. Als er iets is dan bel je elkaar even. Je weet wat je aan elkaar hebt.”

Als coach blijft ze ook betrokken bij gezinnen. „Dat is ook de makke aan hulpverlening. Je komt om een noodgeval te helpen oplossen en zodra dat is gebeurd ga je weer. Tot het volgende brandje. Ik ga ook bij mensen langs als alles opge-

lost is. Ik blijf een vinger aan de pols houden. Ga 's avonds langs om een kopje koffie te drinken. Je merkt dan ook als het weer slechter gaat. Als coach ben je vooral ook preventief bezig. Een schouderklapje werkt namelijk ook heilend. Je merkt dat mensen heel veel kracht hebben. Alleen hebben ze zo nu en dan een steuntje in de rug nodig.”